

YARGITAY KARARLARI**Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:**

ESAS NO: KARAR NO:
2022/3278 2022/3660

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ : Bucak 2. Asliye Hukuk (Aile) Mahkemesi
TARİHİ : 12.01.2021
NUMARASI : 2019/427- 2021/15
DAVACI : Özcan Döşoğlu
DAVALI : Şengül Sandıkçı
DAVA TÜRÜ : İştirak Nafakası

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 05.04.2022 tarihli yazısı ile istenilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

Davacı erkek dava dilekçesi ile davalı ile boşandıklarını, ortak çocukların velayetlerinin kendisine verildiğini belirterek çocuklar yararına iştirak nafakası hükmedilmesini talep etmiş, mahkemece yapılan yargılama sonunda davanın kısmen kabulü ile ortak çocuklar yararına ayrı ayrı aylık 150 TL iştirak nafakasının davalıdan alınarak çocuklara velayeten davacıya verilmesine miktar itibarıyla kesin olarak karar verilmiş, Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 05.04.2022 tarihli yazısı ile, karar ile ilgili kanun yararına temyiz talebinde bulunulmuş, dosya Dairemize gönderilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "hukuki dinlenme" başlıklı 27. maddesi, T.C. Anayasası'nın hak arama hürriyetini düzenleyen 36. maddesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin adil yargılanma hakkına ilişkin 6. maddesi nazara alındığında davanın tarafları, müdahiller ve yargılamanın diğer ilgilileri, kendi hakları ile bağlantılı olarak hukuki dinlenme hakkına sahiptirler. Yargılama ile ilgili bilgi sahibi olunmasını, açıklama ve ispat hakkını mahkemenin açıklamaları dikkate alarak değerlendirmesine içeren bu hakkın ve yargılamanın aleniliği ilkelerinin gerçekleşmesinin en önemli aracı duruşma yapılmasıdır. (Y.H.G.K., 19.03.2019 tarih ve E:2017/12-343 – K:2019/323).

Savunma hakkının temelini teşkil eden hukuki dinlenme hakkı, adil yargılanma ilkesinin ayaklarından biridir. Bu hakkın ihlal edilmemesi için yapılan bildirim tebligat hukukuna uygun olması gerekir. Muhatap usulüne uygun olarak yapılacak tebligat ile açılan davadan zamanında ve tam olarak haberdar olur. Buna göre taraflardan birine duruşma gününün tebliğ edilmemesi hukuki dinlenme hakkının ihlal edilmesine sebep olur.

Somut olayda dosyanın yapılan incelemesinden; 08.07.2020 tarihli ön inceleme duruşma gününün davalıya usulüne uygun tebliğ edildiği, davalının bu duruşmaya mazeret bildirmeksizin katılmadığı, duruşmada taraflara delillerini ve tanıklarını bildirmeleri için süre verildiği ve bu hususun davalı tarafı tebliğine ilişkin ara karar kurulduğu, duruşmanın da 27.10.2020 tarihine ertelendiği ancak ara karar gereği yerine getirilmeyerek davalıya duruşma zaptının tebliğ edilmediği ve bu nedenle davalının duruşma gününden haberdar olmadığı anlaşılmıştır. Yargılama usulüne ilişkin hususlar kamu düzenine ilişkin olup taraflarca ileri sürülmesi bile mahkemece resen dikkate alınacaktır. Bu çerçevede davalıya duruşma gün ve saati usulüne uygun olarak tebliğ edilmeden duruşma yapılarak karar verilmiş olması usul ve kanuna aykırı olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün, Hukuk Muhakemeleri Kanununun 363/1. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oy birliğiyle karar verildi. 18.04.2022(Pzt.)

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO: KARAR NO:
2022/3277 2022/3661

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ : Erbaa İ. Asliye Hukuk (Aile) Mahkemesi
TARİHİ : 15.11.2018
NUMARASI : 2017/103 - 2018/602
DAVACI : T.C Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı Tokat İl Müdürlüğü
DAVALI : Özer Güngör
DAVA TÜRÜ : Korunma Kararının Kaldırılması

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 04.04.2022 tarihli yazısı ile istenilmekle, evrak okunup gereği görüldüğü düşünüldü:

Erbaa Asliye Hukuk Mahkemesince 1996 yılında Özer Güngör hakkında verilen korunma kararının kaldırılmasına karar verilmiş, hükmün 2016 yılında temyizi üzerine Dairemizce görev yönünden bozma kararı verilmiş, mahkemece bozma ilamına uyularak davaya aile mahkemesi sıfatı ile bakılmış, yapılan yargılama sonucunda Özer Güngör hakkındaki korunma kararının kaldırılmasına karar verilmiştir. Hüküm 02.01.2019 tarihinde taraflarca temyiz edilmemesi üzerine kesinleştirilmiş, Özer Güngör vekilinin talebi üzerine Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'nün 04.04.2022 tarihli yazısı ile, karar ile ilgili kanun yararına temyiz talebinde bulunulmuş, dosya Dairemize gönderilmiştir.

Dava, 2828 sayılı Kanuna göre alınmış olan korunma kararının kaldırılmasına ilişkindir. Sözü edilen Kanun, korunmaya muhtaç çocukların ergin oluncaya kadar bu kanun hükümlerine göre kurulan sosyal hizmet kuruluşlarında bakılıp gözetilmeleri hususundaki tedbirin görevli ve yetkili mahkemece alınacağını hükme bağlamıştır (2828 s.k. m. 22/1). Kanunun 24. maddesi de, korunma kararı alınmasını gerektiren şartların ortadan kalkması halinde, kurum yetkililerinin önerisi üzerine mahkemece çocuk ergin olmadan kaldırılabilceği gibi, ergin olduktan sonra da çocuğun rızası alınmak şartıyla ve bu maddede gösterilen şartların varlığı halinde korunma kararının devamına karar verilebileceğini hükme bağlamıştır.

Somut olayda; hakkındaki korunma kararının kaldırılması talep edilen Özer Güngör 10.05.1981 doğumlu olup, karar tarihinde ergin olduğundan korunma kararının kaldırılmasına yönelik davanın konusunun kalmadığı anlaşılmaktadır. Bu durumda mahkemece konusuz kalan dava hakkında karar verilmesine yer olmadığına dair karar vermek gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'nün, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363/1. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin yukarıda açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA oy birliğiyle karar verildi. 18.04.2022 (Pzt.)

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO: KARAR NO:
2022/2748 2022/3662

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN:

MAHKEMESİ : Ankara Batı 3. Aile Mahkemesi
TARİHİ : 24.12.2019
NUMARASI : 2019/485-2019/852
DAVACI : Zümrüt Özcan
DAVALI : Seçkin Vuslat Gümüş
DAVA TÜRÜ : İştirak Nafakasının Artırılması

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 23.03.2022 tarihli yazısı ile istenilmekle, evrak okunup gereği görüldüğü düşüldü:

Davacı tarafından dava dilekçesi ile, boşanma kararı ile velâyetleri kendisine verilen iki ortak çocuk yararına ayrı ayrı hükmedilen aylık 200 TL iştirak nafakasının ayrı ayrı aylık 1000 TL'ye yükseltilmesine karar verilmesi talep edilmiş, mahkemece yapılan yargılama sonunda davanın kısmen kabulü ile iştirak nafakalarının dava tarihinden itibaren geçerli olmak üzere ayrı ayrı 375 TL'ye yükseltilmesine karar verilmiş; davalı yönünden miktar itibarı ile kesin olan hükmü davacının istinaf etmemesi üzerine 23.12.2020 tarihinde kesinleştirilmiştir. Davalı vekilinin talebi üzerine Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün 23.03.2022 tarihli yazısı ile ilgili kanun yararına temyiz talebinde bulunulmuş, dosya Dairemize gönderilmiştir.

Savunma hakkı Anayasamızın "Hak Arama Hürriyeti" başlıklı 36. maddesinde; "Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir" düzenlemesi ile açıkça hüküm altına alınmıştır.

İddia ve savunma hakkı, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Hukuki dinlenilme hakkı" başlıklı 27. maddesi ile usul hukukumuzda yansıtılmıştır. Anılan maddenin birinci fıkrasında davanın taraflarının kendi hakları ile bağlantılı olarak hukuki dinlenilme hakkına sahip oldukları belirtiltikten sonra maddenin ikinci fıkrasında bu hakkın "açıklama ve ispat hakkını" da içerdiği vurgulanmıştır.

Yargılamanın hukuka uygun ve sağlıklı bir biçimde sürdürülebilmesi, iddia ve savunmanın özgürce ileri sürülebilmesi ve delillerin eksiksiz olarak toplanıp tartışılabilmesi, öncelikle tarafların yargılamadan haberdar edilmeleri ile olanaklıdır. Davanın taraflarının, usul hukuku hükümlerine aykırı olarak açıklama ve ispat hakkını kullanmalarının kısıtlanması, iddia ve savunma hakkının kısıtlanması sonucunu doğuracaktır.

Somut olayda dosyanın incelemesinden; davalının süresinde mahkemeye sunduğu cevap dilekçesinde tanık deliline dayandığı, tanıkların isim ve adreslerini bildirdiği, buna rağmen mahkemece davalının gösterdiği tanıklar dinlenilmeden karar verildiği anlaşılmaktadır. Yasal sebep bulunmadıkça gösterilen tanığın dinlenmemiş olması savunma hakkını kısıtlayan önemli bir usul hatasıdır (HMK m. 27). Davalı taraf yargılama sırasında bu tanıkların dinlenilmesinden açıkça vazgeçmemiştir. Davalının dinlenilmesinden açıkça vazgeçmediği tanıklarının Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 243. ve devamı maddeleri gereğince usulüne uygun olarak çağrılıp dinlenmesi gerekir. O halde davalı tanıklarının dinlenip delillerin hep birlikte değerlendirilerek sonucuna göre karar verilmesi gerekirken, eksik inceleme ile hüküm kurulması usul ve kanuna aykırı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363/1. maddesine dayalı kanun yararına temyiz isteğinin yukarıda açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA oy birliğiyle karar verildi. 18.04.2022 (Pzt.)

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/2049

KARAR NO : 2022/3640

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI**

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : ELAZIĞ 4. ASLİYE HUKUK (TÜKETİCİ) MAHKEMESİ

TARİHİ : 12/03/2021

NUMARASI : 2020/274-2021/77

**DAVACI : POLAT KUYUMCULUK İNŞ. GIDA İTH. İHR. PAZ. SAN. VE
TİC. LTD. ŞTİ. VEK. AV. HAMZA SELOĞLU**

**DAVALI : EMİNE KANAN MİRASÇILARI: 1-ABDULLAH KANAN
2-AHMET KANAN
3-AYŞE KANAN
4-GÜLŞEN KANAN
5-GÜRCÜ ALKİŞ
6-MEHMET KANAN (EN SON MALİK)
7-MÜCAHİT KANAN
8-REFİK KANAN
9-ŞEFİKA KANAN
10-TEYFİK KANAN
11-ZEHRA NASIRBEL
12-ZİYA KANAN**

Taraflar arasındaki hakem heyeti kararına itiraz davasının mahkemece yapılan yargılaması neticesinde davanın usulden reddine dair kesin olarak verilen hükmün Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı, davalı Emine Kanan'ın şirketten satın almış olduğunu iddia ettiği aracın gösterge panelinin çatladığını, bu hasarın imalat hatasından kaynaklandığını, onarımının garanti kapsamında yapılması gerektiğini ileri sürerek tüketici hakem heyetine başvurduğunu, Elazığ Valiliği İl Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığının 17/09/2020 tarih ve 006720200001587 nolu kararı ile bilirkişi incelemesi yapılmadan gösterge panelindeki hasarın imalat hatasından kaynaklandığı gerekçesiyle talebinin kabulüne ve söz konusu 9.023,71-TL'lik gösterge panelinin garanti kapsamında değişimine karar verildiğini, söz konusu tüketici hakem heyeti kararının hukuka aykırı olduğunu, şirketin Elazığ Yetkili satıcısı olduğunu, şirket kayıtlarında yapılan araştırma ve tarama sonucunda davalı Emine Kanan'ın şikayetine konu aracı şirketten değil, Diyarbakır yetkili satıcısı olan Dicle Otomotiv San ve Tic. Ltd. Şti.'den satın aldığını, şirketin davalının şikayeti ile ilgili hiçbir ilgisinin

bulunmadığını belirterek hakem heyeti kararının iptaline, karar verilmesini talep etmiştir. Davacı vekili 19/10/2020 havale tarihli dilekçesi ile müteveffa olan davalı Emine Kanan'ın mirasçılarını ve son araç sahibi Mehmet Kanan'ı davaya dahil etmiştir.

Dahili davalı mirasçılar davaya cevap vermemiş, ancak dahili davalılardan aracı satın alan dahili davalı Mehmet Kanan ön inceleme duruşmasında "Emine Kanan benim babanımdır, vekaleti bendeydi, araç Dicle Otomotivden alındı, aracı ben kullanmaktayım, ben Hastanede sağlık personeli olarak çalışmaktayım, Covid salgınının ilk dönemlerinde 1 ay hastanede karantinada kaldım, o süreçte aracım binamıza ait otopark kısmında idi, bu süreçte araç hiç kullanılmadı, karantinadan çıktıktan sonra aracın ekran göstergesinin alt kısımlarından yukarıya doğru çatlaklar oluştuğunu fark ettim, servise gittiğimde bana aracın imalatı sırasında gösterge kısmının sıkıştırılarak konulduğu ve zamanla yol şartları nedeniyle çatlakların olmuş olabileceği söylenildi, daha sonra servise talep üzerine detaylı fotoğrafları sundum, bana aracın kullanıcı hatası nedeniyle ekranının çatladığını söylediler, bu süreçte aracı hiç kimse kullanmadı, Elazığ'da eşim ile ben yalnız yaşamaktayız, eşim araç kullanmayı bilmemektedir, aracın ekranında herhangi bir darbe veya nesne fırlatmak olmadı, eğer darbe ile oluşsaydı, içeriye doğru çökmeler olurdu, ben sanayide bu durumu gösterdim, bu çatlakların darbe neticesinde olmadığını, normalde kırılmaması gerektiğini ancak arada bazılarında imalat kaynaklı hatalar olabileceğini söylediler, araç yeniydi, herhangi bir kaza yapmadık, araca hırsız ve benzeri bir müdahale olmadı, olsaydı kapılarda ve benzeri yerlerde zorlama olurdu, dosyada bulunan resimlerdeki çatlak kısımlar göstergenin altta kalan ve dışarıdan görünmeyen kısımlarından başlayarak yukarıya doğru oluşan çatlaklardır, tüketici hakem heyeti tarafından araç bizzat incelenmiştir, davalı tarafça garanti kapsamında işlem yapılmadığından hakem heyetine başvurdum, davanın reddini talep ediyorum" şeklinde beyanda bulunmuştur.

Mahkemece, UYAP sisteminde yapılan incelemede davalı olarak gösterilen Emine Kanan'ın 14/07/2020 tarihinde vefat etmiş olduğu, davanın ise 26/09/2020 tarihinde açılmış olduğu, davalı olarak gösterilen Emine Kanan vefat ettiğinden artık hak ve fiil ehliyeti sona erdiği, davalının hak ve fiil ehliyeti sona erdiğinden usul hukukuna yansımaları olan taraf ve dava ehliyeti de sona erdiği, bu nedenle davanın açıldığı tarihte davalının taraf ve dava ehliyeti bulunmadığı gerekçesiyle davanın usulden reddine, karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 07/03/2022 tarihli yazısında; mahkemece tarafların davada taraf ehliyetlerinin bulunmasının dava şartı olduğu ve dava şartlarının mevcut olup olmadığının mahkemece, davanın her aşamasında kendiliğinden araştırılacağı, tarafların da dava şartı noksanlığını her zaman ileri sürebileceği, mahkemenin dava şartı noksanlığını tespit etmesi halinde davanın usulden reddine karar verileceği, ayrıca gerçek kişilerin yaşadıkları süre içerisinde taraf ehliyetine sahip oldukları, taraf ehliyetinin kişinin ölümüyle sona ereceği ve taraf ehliyeti ölümle sona eren kişi aleyhinde dava açılmayacağı isabetli şekilde değerlendirilmişse de yerleşik Hukuk Genel Kurulu kararlarında da değinildiği üzere (11.09.2013 tarihli ve Esas: 2013/14-612, Karar: 2013/1297) davacının kendisinden beklenen tüm çaba, özen ve önlemlere rağmen davalının sağ olup olmadığını tespit edememesi, ya da tespit edememe durumunun bir yanılığa dayanması ve bu durumun açıkça dürtünlük kuralına aykırılık arz etmemesi halinde, daha sonra da kendilerine karşı

dava açılması muhtemel olan mirasçılara, yani gerçek taraflara karşı davaya devam edilmesinin mümkün olduğu değerlendirilip davadan yaklaşık üç ay önce vefat eden Emine Kanan aleyhinde dava açılmasının bu minvalde dürüstlük kuralına aykırılık teşkil etmeyip kabul edilebilir bir yanılıya dayandığı kabul edilip taraf teşkili sağlandıktan sonra işin esasına girilerek bir karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçeyle davanın usulden reddine karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek; kararın, 6100 sayılı HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Dava, tüketici hakem heyeti kararının iptali istemine ilişkindir. Uyuşmazlık, dosyada taraf teşkilinin sağlanıp sağlanmadığı noktasında toplanmaktadır.

6100 sayılı yasa 50 ve devamı maddelerinde, tarafların ehliyetlerine ilişkin düzenlemelere yer verilmiş olup, ölü kişinin davada taraf ehliyeti olmadığı gibi, ölü kişiye karşı dava açılmasının yasal dayanağı da bulunmamaktadır

HMK'nin 124.maddesinde; “Bir davada taraf değişikliği, ancak karşı tarafın açık rızası ile mümkündür. Ancak, maddi bir hatadan kaynaklanan veya dürüstlük kuralına aykırı olmayan taraf değişikliği talebi, karşı tarafın rızası aranmaksızın hâkim tarafından kabul edilir. Dava dilekçesinde tarafın yanlış veya eksik gösterilmesi kabul edilebilir bir yanılıya dayanıyorsa, hâkim karşı tarafın rızasını aranmaksızın taraf değişikliği talebini kabul edebilir...” şeklinde düzenleme yer almaktadır. Bu maddenin gerekçesinde de vurgulandığı üzere, taraf değişikliğini mutlak olarak davalının rızasına bağlamak yargılama ilişkisini katı bir forma bağlayacaktır ki bu da yargılamaya hakim olan ilkelerden “usul ekonomisi ilkesi” ile bağdaşmaz.

Davacıdan, davalının ehliyet durumunu araştırmak suretiyle dava açması beklenir ise de; yanılıya dayalı olarak davalının ölü olduğunu bilmemesi durumu da olabilir.

Şu halde davacı kendisinden beklenen tüm çaba, özen ve önlemlere rağmen davalının sağ olup olmadığını tespit edememiş ise ya da tespit edememe durumu bir yanılıya dayanıyor ve bu durum açıkça dürüstlük kuralına aykırılık arz etmiyorsa, bu dava ilişkisinde, daha sonra da kendilerine karşı dava açılması muhtemel olan mirasçılara, yani gerçek taraflara karşı davaya devam edilmesi mümkün olmalıdır. (HGK'nin 11.09.2013 tarihli ve 2013/14-612 E. 2013/1297 K.)

Somut olayda; dava tarihinde, davalı ölü ise de; tüketici hakem heyeti kararında ölü olan davalının isminin yer alması ve tebligatın söz konusu ölü davalıya çıkartılması değerlendirildiğinde HMK'nin 124/3 maddesi gözetilerek davacının, talep sonucunda dürüstlük kuralına aykırı olmayan taraf değişikliği talebinin kabulüne karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde hüküm tesisi doğru görülmemiştir. O halde, mahkemece, taraf teşkili sağlandıktan sonra işin esası incelenerek sonuca göre bir karar vermesi gerekirken davanın usulden reddine karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olduğundan Adalet Bakanlığı'nın bu yöne ilişkin kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığı'nın kanun yararına bozma talebinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının **Adalet Bakanlığına gönderilmesine**, 18.04.2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/2050

KARAR NO : 2022/3641

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : DİYARBAKIR 4. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

TARİHİ : 18/11/2020

NUMARASI : 2018/96-2020/415

DAVACI : İSMAİL ARIĞ VEK. AV. İLHAN KARADAĞ

DAVALI : HALİL MERMER VEK. AV. ÖMER MEŞE

Taraflar arasındaki alacak davasının mahkemece yapılan yargılaması neticesinde davanın kısmen kabul ve kısmen reddine dair kesin olarak verilen hükmün Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, davalının açmış olduğu alacak davasında davalıyı avukatı olarak temsil ettiğini, dosyaya 62,70-TL harç ve 440,00-TL gider avansını davalı adına yatırdığını, davalının takip ettiği işlemler sırasında dava ve icra dosyaları henüz sonuçlanmadan ve hiçbir neden belirtilmeksizin haksız bir şekilde azlettiğini, yatırılan harç ve hak edilen vekalet ücretinin ödenmesi için davalıya göndermiş olduğu ihtarnamenin neticesiz kaldığını belirterek fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla, dava tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte, 1.000,00-TL karşı taraf vekalet ücreti, 100,00-TL akdi vekalet ücreti ve 502,70 TL gider avansı ve harç alacağının davalıdan tahsilini talep etmiş, 12.10.2020 tarihli ıslah dilekçesi ile 1.000,00-TL karşı yan vekalet ücreti talebini 1.400,00-TL ve 100,00-TL akdi vekalet ücretini ise 615,00-TL olarak ıslah etmiştir.

Davalı, davacının açmış olduğu davayı yeterince ilgili olarak takip etmediğini, davaya 2. ve 3. kişileri dahil ettiğini, yetkisiz mahkemeye dava açarak kendisine zaman kaybettirdiğini, davacıyı arayıp dava ile ilgili bilgi sorduğunda güvensiz cevap verdiğini, avukatın özen yükümlülüğünü yerine getirmediğini, azlin haklı sebeplere dayandığını savunarak davanın reddini dilemiştir.

Mahkemece, taraflar arasındaki vekalet ilişkisine konu davanın taraflar arasındaki sulhe istinaden 4.100,56-TL üzerinden sonuçlandığı, davacı avukatın bahse konu dosya kapsamında sarf etmiş olduğu emek dikkate alınarak takdiren bu tutarın %10'u üzerinden akdi vekalet ücretine hükmedilmesi gerektiği, karşı taraf vekalet ücreti bakımından da 4.100,56-TL üzerinden ödeme tarihinde geçerli nispi tarifede belirtilen %12'lik orana göre

davacı tarafca hak edilen karşı taraf vekalet ücretinin 492,06 TL olduğu, dosya içerisinde alınan tahsilat makbuzları içeriğine göre de, davacı avukatın bahse konu yargılamada bizzat yatırmış olduğu 62,70-TL harç ile 440,00-TL gider avansının davalı asilden talep edilebileceği gerekçesiyle davanın kısmen kabul kısmen reddine, karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 03/03/2022 tarihli yazısında; mahkemece, isabetli şekilde azlin haklı sebebe dayanmadığına kanaat edinildikten sonra davacının sadece akdi vekalet ücretine yukarıda yazılı hükümler çerçevesinde asgari ücret tarifesinden aşağı kalmamak üzere hak kazanacağı, buna göre de taleple bağlı kalınarak toplam 615,00-TL vekalet ücretine hükmedilmesi gerektiği düşünülmeden, karşı vekalet ücretine ve asgari ücret tarifesinin altında akdi vekalet ücretine hükmedilmiş olması usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek; kararın, 6100 sayılı HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Dava, haksız azil nedeniyle ödenmeyen akdi ve karşı yan vekalet ücreti ve masrafların tahsili istemine ilişkindir. Uyuşmazlık, davacı avukatın akdi vekalet ücretinin avukatlık asgari ücret tarifesinin altında olup olmayacağı noktasında toplanmaktadır.

Davacı vekil ile vekil edeni davalı arasında yazılı ücret sözleşmesinin düzenlenmediği anlaşılmaktadır. Bir davada görev yapan avukat, vekil edeninden aralarındaki sözleşmeye göre kararlaştırılan miktarı, şayet ücret kararlaştırılmamış ise Avukatlık Kanununun 164/4. maddesine göre; değeri para ile ölçülebilen dava ve işlerde asgari ücret tarifelerinin altında olmamak koşulu ile davanın kazanılan bölümü üzerinden yüzde on ile yüzde yirmi arasında belirlenecek miktarı, şayet değeri para ile ölçülemeyecek işlerden ise Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre belirlenecek miktarı ücret olarak talep etmek hakkına sahip olduğu gibi ayrıca yargılama sonunda haklı çıkılan kısım üzerinden hasma yüklenen vekalet ücretini de talep etmek hakkına sahiptir. Vekil eden, avukatına belirlenen bu iki kalem ücreti ödemekle yükümlü olup, Avukatlık Kanununun 165. maddesi gereğince avukat tarafından takip edilen dosyada tarafların sulh olmaları halinde vekil eden ile avukat arasında sözleşme bulunmaması veya sözleşmedeki ücretin geçersiz olması halinde vekil eden, sulh olunan miktar, sulh olunan miktar belli değilse, mahkemece gerçek sulh olunan miktar araştırılarak bulunacak miktar, aksi takdirde dava veya icra takibine konu müddeabihin tamamı üzerinden Avukatlık Kanununun 164/4. maddesine göre belirlenecek ücret nedeni ile sorumlu sayılmaktadır. Yine Avukatlık Kanunu 164/4'te "Avukatlık asgari ücret tarifesi altında vekâlet ücreti kararlaştırılmaz. Ücretsiz dava alınması halinde, durum baro yönetim kuruluna bildirilir." şeklinde yasal düzenleme yer almaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinde; davacı vekiline davalı tarafından 25.07.2016 tarihli vekaletname verildiği, davacı vekili tarafından 03.11.2016 tarihinde davanın açıldığı, davanın açıldığı mahkemece 06.02.2017 tarihinde yetkisizlik kararı verildiği, davacı vekilin davalı tarafından 17.02.2017 tarihinde azledildiği, yetkili mahkemede 14.06.2017 tarihinde tarafların sulh oldukları ve davanın feragatle sonuçlandığı, davacı, davalı ve mahkemenin kabulüne göre tarafların davada 4.100,00-TL üzerinden sulh oldukları anlaşılmaktadır.

O halde mahkemece, yukarıda yer alan açıklamalara göre Avukatlık Kanununun 165, 164/4. maddesi ve Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre değerlendirme yapılarak akdi vekalet ücretinin azil tarihindeki avukatlık asgari ücret tarifesinin altında olamayacağı dikkate alınıp taleple bağlı kalınarak toplam 615,00-TL akdi vekalet ücretine hükmedilmesi gerekirken yanılığlı değerlendirme ile 410,05-TL akdi vekalet ücretine hükmedilmesi usul ve yasaya aykırı olduğundan Adalet Bakanlığı'nın bu yöne ilişkin kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığı'nın kanun yararına bozma talebinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının **Adalet Bakanlığına gönderilmesine**, 18.04.2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/2213

KARAR NO : 2022/3647

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İSTANBUL 2. TÜKETİCİ MAHKEMESİ

TARİHİ : 15/10/2021

NUMARASI : 2021/237-2021/1066

DAVACI : ŞİŞLİ ÖĞRETMENEVİ VE SANAT OKULU MÜDÜRLÜĞÜ
VEK. AV. MEHMET ARSLAN

DAVALI : AYÇA ÇENŞİ

Taraflar arasındaki hakem heyeti kararına itiraz davasının mahkemece yapılan yargılaması neticesinde davanın reddine dair kesin olarak verilen hükmün Adalet Bakanlığınca kanun yararına bozulması istenilmekle; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı, davalı ile düğün organizasyon sözleşmesi yaptığı, sözleşmenin 12. maddesine göre davalının yapılan ödemelerin hiçbir koşulda iade almayacağını kabul ettiğini, davalının düğün organizasyonundan vazgeçtiğini, seçimlik hakkını kullanmadan ödediği bedellerin iadesi için Şişli Kaymakamlığı İlçe Tüketici Hakem Heyeti'ne başvurduğunu, Şişli İlçe Tüketici Hakem Heyetince hizmetin alınamamasının tüketicinin iradesinin dışında salgın hastalıktan (covid 19 salgını) kaynaklandığı ve bu mücbir sebepten dolayı ücretin iade edilmesi gerektiği gerekçesiyle talebin kabulüne karar verildiğini, Şişli Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu'nun Milli Eğitim Bakanlığına bağlı olduğunu, tüketici hakem heyeti dosyasında davaya taraf ehliyeti bulunmadığını belirterek süreçten haberdar olunmadan verilmiş olan Şişli İlçe Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığı'nın 10/02/2021 tarih 059320210000948 Sayılı kararının iptaline karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı, davaya cevap vermemiştir.

Mahkemece, davalının alacağını sebepsiz zenginleşme hükümleri uyarınca iade edilmesi gerektiği, davacının organizasyonun zorunlu masraflarına ilişkin kayıtlarını verilen süre içinde sunmadığı, Tüketici Hakem Heyeti kararının haklı bulunduğu gerekçesiyle davanın reddine, Şişli İlçe T.H.H Başkanlığının 10/02/2021 tarih 059320210000948 Sayılı kararının onanmasına karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının 11/03/2022 tarihli yazısında; mahkemece, dava konusu bedel iadesine ilişkin adı geçen heyet tarafından Şişli Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğüne husumet yöneltip yöneltilemeyeceği açıklığa kavuşturularak, Şişli Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğünün statüsü belirlenmeli, tüzel kişiliği ve

taraf sıfatının varlığının araştırılması ile taraf sıfatının bulunmaması ve temsilcide yanılma halinde Milli Eğitim Bakanlığının taraf olması gerekip gerekmediği üzerinde re'sen durulmak suretiyle tüketici hakem heyeti kararı taraf sıfatı yönünden değerlendirildikten sonra bir karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek; kararın, 6100 sayılı HMK'nın 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Dava, düşün organizasyon bedelinin iadesine dair verilen tüketici hakem heyeti kararının iptali ilişkindir. Uyuşmazlık, davacı Şişli Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğü'ne husumet yöneltip yöneltilmeyeceği noktasında toplanmaktadır.

Husumet konusu, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 187. maddesinde (HMK m. 116) yer alan ilk itirazlardan olmadığından davanın her aşamasında ileri sürülebilir. Taraflarca ileri sürülmesi dahi gerek mahkemece, gerekse Yargıtay'ca tarafların bu yönde bir savunmasının olup olmadığına bakılmaksızın kendiliğinden gözetilir.

Dava ehliyeti, kişinin bizzat veya vekili aracılığıyla bir davayı davacı veya davalı olarak takip etme ve usuli işlemleri yapabileceği ehliyetidir. Dava ehliyeti, medeni hakları kullanma ehliyetinin usul hukukunda büründüğü şekildedir; dolayısıyla, medeni hakları kullanma ehliyetine (fiil ehliyetine) sahip gerçek ve tüzel kişiler dava ehliyetine de sahiptirler.

Taraf sıfatına gelince; bir hakkı dava etme yetkisi (dava hakkı) kural olarak o hakkın sahibine aittir. Bir hakkın sahibinin kim olduğu, dolayısıyla o hakkı dava etme yetkisinin kime ait olduğu, (o davada davacı sıfatının kime ait olacağı) tamamen maddi hukuk kurallarına göre belirlenir. Ancak, bir davanın davacısının o dava yönünden davacı sıfatına sahip bulunmadığının belirlenmesi halinde, mahkeme dava konusu hakkın mevcut olup olmadığını inceleyemeyeceği ve sıfat yokluğundan davanın reddine karar vermek zorunda olduğu için, taraf sıfatı usul hukukunun da düzenleme alanındadır.

Eş söyleyişle, sıfat, dava konusu sübjektif hak (dava hakkı) ile taraflar arasındaki ilişkidir. Taraf ehliyeti, dava ehliyeti ve davayı takip yetkisi, davanın taraflarının kişilikleriyle ilgili olduğu halde, taraf sıfatı dava konusu sübjektif hakka ilişkindir (Bkz. Baki Kuru- Ramazan Arslan- Ejder Yılmaz, Medeni Usul Hukuku, 7. baskı, Ankara 1995, s. 231).

Bu nedenle davanın tarafları, taraf ehliyetine sahip olmalıdır. Yani bir davada taraf olabilmek için, ya hakiki şahıs; ya da hükmi şahıs olmak gerekir. Zira taraf ehliyeti, medeni hukukun haklardan istifade ehliyetine tekabül eder (Bkz. Saim Üstündağ, Medeni Yargılama Hukuku, C. I-II, 7. Baskı, İstanbul 2000, s. 288).

Öte yandan, HMK'nun "Tarafta iradi değişiklik" başlıklı 124. maddesinde, bir davada taraf değişikliğinin, ancak karşı tarafın açık rızası ile olanaklı olduğu bildirildikten sonra, ancak, maddi bir hatadan kaynaklanan veya dürüstlük kuralına aykırı olmayan taraf değişikliği isteminin, karşı tarafın rızası aranmaksızın hakim tarafından kabul edileceği, dava dilekçesinde tarafın yanlış veya eksik gösterilmesi kabul edilebilir bir yanılığa dayanıyorsa, hakimin karşı tarafın rızasını aramaksızın taraf değişikliği istemini kabul edebileceği açıklanmıştır.

Bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; davacı Şişli Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğü'nün ayrı bir tüzel kişiliğinin bulunmadığı, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı olduğu anlaşılmaktadır.

O halde mahkemece, yukarıda yer alan açıklamalara göre Şişli Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğüne husumet yöneltilip yöneltilemeyeceği açıklığa kavuşturularak, Şişli Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu Müdürlüğü'nün statüsü belirlenip tüzel kişiliği ve taraf sıfatının bulunmaması durumunda temsilcide yanılma halinde Milli Eğitim Bakanlığının taraf olması gerekip gerekmediği üzerinde re'sen durulmak suretiyle tüketici hakem heyeti kararı taraf sıfatı yönünden değerlendirildikten sonra işin esasına girilerek karar verilmesi gerekirken yanılığın değerlendirme ile yazılı şekilde hüküm tesisi usul ve yasaya aykırı olduğundan Adalet Bakanlığı'nın bu yöne ilişkin kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığı'nın kanun yararına bozma talebinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**, aynı maddenin üçüncü fıkrası uyarınca gereği yapılmak üzere bozma kararının bir örneğinin ve dava dosyasının **Adalet Bakanlığına gönderilmesine**, 18.04.2022 tarihinde oy birliği ile karar verildi.

**TÜRK MİLLETİ ADINA
KARAR**

**KANUN YARARINA BOZMA
2021/1818 KYT**

ESAS NO : 2022/2262
KARAR NO : 2022/2744

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : Bakırköy 11. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 21/06/2019 (KYT: 11/03/2022)
NUMARASI : 2019/392 - 2019/266
DAVACI : Ferat Mütmin Ferat Vek. Av. İsmail Tosun
DAVALI : Hasımsız

- K A R A R -

Dava, iflas kararının tanınması ve tenfizine ilişkin olup mahkemece davanın kabulüne karar verilmiştir.

Karar, Adalet Bakanlığı tarafından, 6100 sayılı HMK'nın 363'üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca Kanun yararına temyiz edilmiştir.

Dosya kapsamından, davacı hakkında Almanya Charlottenburg Sulh Hukuk Mahkemesi tarafından iflas kararı verildiği ve bu kararın Türk Mahkemelerince tanınması ve tenfizi istendiği anlaşılmaktadır.

Hukukumuzda iflas davalarında görev, kamu düzeni ile ilgili olduğundan mahkeme tarafından re'sen dikkate alınmalıdır.

Bu husus, İİK'nın 154/son maddesinde düzenlenmiş olup iflas davasının mutlaka borçlunun muamele merkezinin bulunduğu yer ticaret mahkemesinde açılarak karar verilmesi gerektiği hükmünü içermektedir.

Her ne kadar Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanununun 51. maddesinde tenfiz davalarında asliye mahkemelerinin görevli olduğu huusu yer almaktaysa da mutlak ticari dava olarak görülen iflas davasında görevli mahkeme asliye ticaret mahkemesi olacaktır. Öte yandan; Adli Yargı İlk Derece Mahkemeler ile Bölge Adliye Mahkemelerinin görev ve yetkilerini düzenleyen 5235 Sayılı Kanun'un 5.maddesinde de iflas davalarına ilişkin tüm yargılama sürecinin asliye ticaret mahkemesinde, bir başkan ve iki üye ile toplanacak heyetçe yürütülerek sonuçlandırılacağı belirtilmiştir.

Bütün bu açıklamalar ışığında, davanın kanuna aykırı olarak genel mahkemede görülerek karara bağlanması usul ve yasaya aykırı olduğundan, Adalet Bakanlığı'nın kanun yararına bozma isteminin kabulü gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adalet Bakanlığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile Bakırköy 11. Asliye Hukuk Mahkemesinin 21.06.2019 gün, 2019/392 Esas, 2019/266 Karar sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 363/2. maddesi uyarınca kanun yararına **BOZULMASINA**, HMK'nın 363/3. maddesi uyarınca gereği yapılmak üzere kararın bir örneğinin ve dosyanın Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 23.05.2022 gününde oy birliğiyle karar verildi.

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI**

ESAS NO : 2022/4733

KARAR NO : 2022/5281

MAHKEMESİ : Zonguldak 2. İş Mahkemesi

TARİHİ : 30.03.2021

NUMARASI : 2017/890-2021/137

DAVACI : YUSUF KARA ADINA VEKİLİ AVUKAT GÜLÜŞAN ALKILIÇ

DAVALI : ARNAK OTOMOTİV TİC. VE SAN. LTD. ŞTİ. ADINA VEKİLİ
AVUKAT OĞUZHAN YILDIZ

DAVA TÜRÜ : ALACAK

Davacı Yusuf Kara adına Av. Gülüşan Alkılıç ile davalı Arnak Otomotiv Tic. Ve San. Ltd. Şti arasındaki davada Zonguldak 2. İş Mahkemesinin miktar itibarıyla kesin olan 30.03.2021 tarih, 2017/890 Esas ve 2021/137 sayılı kararının hukuka aykırı olduğu iddiası ile kanun yararına bozulması, Adalet Bakanlığının 04.04.2022 tarih ve 39152028 - 153.01 - 1290 - 2021-E. 801/12161 sayılı yazısı ile talep edilmiş olmakla,

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363 üncü maddesindeki;

"(1) (Değişik: 20/7/2017-7035/33 md.) İlk Derece Mahkemelerinin kesin olarak verdikleri kararlar ile istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına ve Bölge Adliye Mahkemesi hukuk dairelerinin İlk Derece Mahkemesi sıfatıyla kesin olarak verdikleri kararlar ile yine bu sıfatla verdikleri ve temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına karşı, yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu ileri sürülerek Adalet Bakanlığı veya Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulur.

(2) Temyiz talebi Yargıtayca yerinde görüldüğü takdirde, karar kanun yararına bozulur. Bu bozma, kararın hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmaz.

(3) Bozma kararının bir örneği Adalet Bakanlığına gönderilir ve Bakanlıkça Resmî Gazetede yayımlanır." hükmü gereği dosyadaki tüm belgeler okunup dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, davacının davalı işverene ait işyerinde 20.02.2017- 21.07.2017 tarihleri arasında tüp dağıtım elemanı olarak çalıştığını, iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından haklı bir neden olmadan feshedildiğini, davacının 08:00-21:00-22:00 saatleri arasında çalıştığını, işverence fazla çalışma ücretlerinin ve ulusal bayram genel tatil ücretlerinin ödenmediğini ileri sürerek fazla çalışma ücreti, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ile ücret alacaklarının hüküm altına alınmasını istemiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, iş sözleşmesinin ihbar tazminatı ödenmek sureti ile feshedildiğini, davacının tüm ücretlerinin eksiksiz olarak ödendiğini, davacının imzasının bulunduğu

bordolardan da görüleceği gibi tüm fazla çalışma ücretlerinin ödendiğini belirterek davanın reddi gerektiğini savunmuştur.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, toplanan kanıtlar ve bilirkişi raporuna dayanılarak yazılı gerekçe ile davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz:

Kararı, kanun yararına bozulması için Adalet Bakanlığı temyiz etmiştir.

Gerekçe:

Kanun yararına temyize konu edilen uyuşmazlık, fazla çalışma ücreti ile ulusal bayram genel tatil ücreti üzerinden yapılan indirim oranı ve gerekçe ile hüküm arasında çelişki oluşturulup oluşturulmadığı noktasındadır.

İşçinin fazla çalışma ücreti veya ulusal bayram genel tatil ücreti alacaklarından indirim yapılması konusunda yasal bir düzenleme bulunmamaktadır. Gerek fazla çalışma ücretinin gerekse ulusal bayram genel tatil ücretinin uzun bir süre için hesaplanması ve miktarın yüksek çıkması halinde Yargıtay'ca son yıllarda indirim yapılması gerektiği istikrarlı uygulama halini almıştır. Bu indirim, dosyadaki delillerin durumu ve niteliğine göre yapılması gerekli uygun bir indirimdir. Ancak fazla çalışmanın tanık anlatımları yerine yazılı belgelere ve işveren kayıtlarına dayanması durumunda böyle bir indirime gidilmemektedir. Yapılacak indirim, işçinin çalışma şekline, işin düzenlenmesine ve hesaplanan fazla çalışma ücretinin veya ulusal bayram genel tatil ücretinin miktarına göre takdir edilmelidir.

İlk Derece Mahkemesinin gerekçeli kararında, bilirkişi Mustafa Ulaş Kocadayı tarafından düzenlenen kök ve ek raporun hükmü esas alındığı belirtilerek fazla çalışma ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacağının kabulüne karar verilmiştir. Hükme esas alınan raporda, davacının hak kazandığı fazla çalışma ücreti ile ulusal bayram genel tatil ücreti hesaplandıktan sonra bu miktarlar üzerinden %30 oranında indirim yapıldığı tespit edilmektedir. İlk Derece Mahkemesince, bilirkişi raporuna itibar edildiği belirtilmesine rağmen daha önce indirim yapılan alacaklardan yeniden %30 indirim yapılarak hüküm kurulmuştur. Şüphesiz, tanık anlatımı ile ispat edilen fazla çalışma ve ulusal bayram genel tatil ücreti alacaklarından indirim yapılması, kanun hükmünün bir gereği olmayıp içtihatlar ile oluşan bir uygulamadır. Çerçevesi ve koşulları içtihatlar ile belirlenen indirimin oranı konusundaki takdir hakkı hâkime aittir. İndirimin az veya çok yapılması, olağan kanun yolu olan temyiz incelemesi sırasında bozma sebebi olarak değerlendirilebilir ise de olağan üstü kanun yolu olan kanun yararına temyiz incelemesinde yürürlükteki hukuka aykırılık bağlamında bozma sebebi olarak görülmemelidir.

Diğer taraftan Anayasanın 141 nci maddesi uyarınca, yargı kararlarının gerekçeli olarak yazılması gerekir. Bu husus 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 297 nci maddesinde de hüküm altına alınmıştır. Hâkimin tarafların iddia ve savunmalarının özeti, anlaşlıkları ve anlaşamadıkları hususları, çekişmeli vakıalar hakkında toplanan delilleri, delillerin tartışılması ve değerlendirilmesini, sabit görülen vakıalarla bunlardan çıkarılan sonuç ve hukuki sebepleri kararda göstermesi zorunludur. Maddi olgularla hüküm fıkrası arasındaki hukuki bağlantı da ancak bu şekilde kurulabilecek, ayrıca yasal unsurları taşıyan bu gerekçe sayesinde, kararların doğruluğunun denetlenebilmesi mümkün olacaktır. Kararın gerekçesi ile hüküm fıkrasının birbirine aykırı olmaması gerekir. Hüküm sonucu kısmında gerekçeye ait herhangi bir söz tekrar edilmeksizin isteklerin her biri hakkında verilen hükümlerle taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların mümkünse sıra numarası altında birer birer açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesi gerekir.

Kanunun aradığı anlamda oluşturulacak kararların hüküm fıkralarının açık, anlaşılır, çelişkisiz, uygulanabilir olmasının gerekliliği kadar; kararın gerekçesinin de sonucu ile tam bir uyum içinde, o davaya konu maddi olguların mahkemece nasıl nitelendirildiğini, kurulan hükmün hangi nedenlere ve hukuksal düzenlemelere dayandırıldığını ortaya koyacak;

kısaca, maddi olgular ile hüküm arasındaki mantıksal bağlantıyı gösterecek nitelikte olması gerekir.

Zira tarafların o dava yönünden, hukuk düzenince hangi nedenle haklı veya haksız görüldüklerini anlayıp değerlendirebilmeleri ve Yargıtayın hukuka uygunluk denetimini yapabilmesi için ortada usulüne uygun şekilde oluşturulmuş; hükmün hangi nedenle o içerik ve kapsamda verildiğini ayrıntılarıyla gösteren, ifadeleri özenle seçilmiş ve kuşkuya yer vermeyecek açıklıktaki bir gerekçe bölümünün ve buna uyumlu hüküm fıkralarının bulunması zorunludur.

Somut olayda ise, İlk Derece Mahkemesince gerekçesi açıklanmadan, itibar edilen bilirkişi raporunda hesaplanan (indirimli) alacaklardan yeniden indirim yapılarak hüküm kurulduğu anlaşılmaktadır. Hâkim bilirkişi raporu ile bağlı değildir. Diğer delillerde olduğu gibi bilirkişi delilinin serbestçe değerlendirilmesi de hâkime aittir. Ancak gerekçeli kararda, hangi gerekçe ile bu alacaklardan yeniden indirim yapıldığının belirtilmemesi ve gerekçe ile hüküm arasında çelişki oluşturulması 6100 sayılı Kanun'un 297 inci maddesinde belirlenen ilke ve esaslara aykırıdır. İlk derece mahkemesi kararı bu yönüyle yürürlükteki hukuka aykırı olup kanun yararına temyiz talebinin açıklanan sebeplerle kabulüne karar verilmiştir.

SONUÇ:

Adalet Bakanlığı'nın kanun yararına bozma istemi açıklanan gerekçe ile yerinde görülmele Zonguldak 2. İş Mahkemesi'nin 30.03.2021 tarih, 2017/890 esas ve 2021/137 sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, dosyanın mahkemesine iadesine, bozma kararının bir örneğinin 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363. maddesinin 3. fıkrası gereğince Resmi Gazete'de yayınlanması için Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'ne gönderilmesine, 26.04.2022 gününde oybirliğiyle karar verildi.